

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

Únor - březen 2019

Číslo 8

Uvnitř také najdete: *Život farnosti, Rozhovor, Kulturní okénko, Pro děti...*

Slovo otce Mariusze

Jednoho pokušení se obzvlášť varuj
Známý italský světec otec Pio při zpovědi radil svým penitentům, aby se v duchovním životě obzvlášť varovali jednoho pokušení: znechucení. A připomínal se svatým Augustýnem, že znechucení je největším nepřítelem duše, protože se snadno může přerodit ve vlažnost. Vlažnost je pak nebezpečná, protože udržuje člověka v odstupu od naší jediné záchrany, od Boha a jeho uzdravující milosti.

O vlažnosti asi nejsilněji mluví Ježíšovo poselství, které je v Janově Zjevení adresováno církevní obci v Laodiceji: „Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený nebo horký! Ale že jsi vlažný, nesnesu tě v ústech. Vždyť říkáš: Jsem bohatý, mám všechno a nic nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bédný a nuzný, slepý a nahý. Radím ti, abys u mě nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čiň pokání. Hle, stojím před dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ (Zj 3,15-20)

	<p>K tomuto úryvku není co dodat. Obsahuje jak přesnou diagnózu duchovní choroby, která se jmenuje vlažnost, tak návod k jejímu léčení. Dokud nás nezasáhne naše vlastní nuzota, nahota a slepota, dokud nemáme o co prosit, není co řešit.</p> <p>Tak tě Pane chci prosit, ať vidím svou bídu, nahotu a slepotu. Ať vím, že tu postní dobu potřebuji, abych se opět duchovně probral a začal vidět, co ještě nevidím. Přiznávám, že mé srdce docela zvlažnělo a potřebuje uzdravení a Boží pomoc. Prosím o ctnost vytrvalosti, která je dcerou ctnosti statečnosti a pomůže mi vítězit nad pokušením vlažnosti.</p> <p>Prosím také za ty, které jsi mi svěřil, aby letošní postní doba byla pro nás všechny časem skutečné duchovní obnovy. Panno Maria, Královno rodin, přimlouvej se za nás.</p> <p style="text-align: right;"><i>(o. Mariusz Józef Sierpniak)</i></p>
<p>Liturgické období</p>	<p>Liturgická doba postní</p> <p>Po krátké době vánoční a první části liturgického mezidobí, začíná Popeleční středou liturgická doba postní. Trvá 40 dní, přičemž neděle se mezi postní dny nepočítají. Na jejím začátku a konci jsou dva dny přísného postu, závazné pro všechny dospělé křesťany: Popeleční středa a Velký pátek. V tyto dny dodržujeme půst od masa a půst újmy (jen jedno jídlo dosyta za den).</p> <p>Postní doba má šest nedělí. V liturgii symbolizuje dobu postní fialová barva. O šesté neděli postní, tzv. "Květné", si připomínáme Ježíšův vjezd do Jeruzaléma a čtením pašijí vstupujeme do tzv. „Svatého týdne“, který vrcholí poslední večeří, událostmi Velkého pátku, ztišením Bílé soboty a radostí nedělního rána.</p>

Samotný název tohoto čtyřicetidenního období není zcela jednoznačný. **Půst** jako takový není totiž jeho jedinou náplní. Hlavní smysl postní doby se vlastně odvíjí od jejího konce - od Velikonoc. To jsou ústřední svátky všech křesťanů: celé jádro, smysl a síla křesťanství spočívá ve smrti, vzkříšení a oslavení Ježíše Krista. A úkolem postní doby je dobře nás na Velikonoce připravit. Mimo jiné v tomto období vrcholí přípravy katechumenů na křest. I ostatní věřící se připravují na obnovu křestní slibu o Velikonocích.

V postní době má člověk pracovat na proměně a obnově svého života, aby mohl opět plně žít jako křesťan. Slyšíme to hned první postní den při udělování **popelce**: „Obrátte se a věřte evangeliu!“ A druhá varianta doprovodných slov „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš!“ nás uvádí do reality pomíjivosti našeho nynějšího života a vybízí nás k jeho revizi. Sypáním popela na hlavu si přiznáváme svoji hříšnost a ochotu konat pokání.

Vhodným prostředkem postních příprav na Velikonoce je slavení pobožnosti **křížové cesty**, jejímž základem je rozjímání o Kristově utrpení a smrti na kříži. Křížová cesta je rozjímáním o ceně našeho vykoupení, o zlobě hříchu a o velikosti lásky toho, který se za nás obětoval. Nejčastěji zmiňované projevy pokání a postního snažení jsou: **modlitba, půst, almužna (činění dobra) a smíření**. **Modlitbou** se sblížíme s Bohem. Je příležitostí prozkoumat a probrat s Pánem vše důležité z našeho života. Modlitba je ale též projevem naší lásky k bližním, modlíme-li se za druhé, za lidi, kterým tato služba může prospět.

Půst není cílem sám o sobě, ale je prostředkem. Cílem půstu není postit se jen „od něčeho“, ale také „pro

někoho“ – ve prospěch lásky k Bohu a k bližním. Smyslem půstu je zbavit nás „brzdících závislostí“ (nejen na jídle, ale i na televizi, mobilu, internetu, autu, kouření, alkoholu atd.). Půst je zřeknutí se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející, co nás spoutává. Dát větší prostor Bohu, jeho slovu a zároveň poznat lépe sám sebe.

Almužna, činění dobra může znamenat: zřeknutí se něčeho ve prospěch bližních, duchovní i hmotná pomoc tomu, kdo to potřebuje. Almužna může znamenat: dávat sám sebe, svůj čas, zájem, trpělivost či hmotné prostředky potřebným - vlastním dětem, životním partnerům, rodičům, osamělým, nešťastným, trpícím.

Smíření je postoj, který nás orientuje na Boha. Zakusit smíření znamená vyměnit zlo za spásu. Osvobodit se od hříchu a zla a rozhodnout se pro dobro.

Kristus nám zjevil **Boha jako Otce plného milosrdenství**. A postní období je příhodným časem k obnovení chápání křesťanského života jako velkého putování do domu Otcova.

P. Dominik Josef Doubrava OPraem. napsal:

Půst je úkon střídmosti. Má-li být požehnaný, nesmí být přehnaný nebo předstíraný. Půst je dobrovolné zřeknutí se něčeho dovoleného. Rozhodující je vnitřní pohnutka. Nezáleží, kolikrát se postím, ale proč se postím. Farizeové se také postili, bludaři se také postí. Půst sám o sobě nikoho nespasí, ale pomůže na cestě k Spasiteli. Milující vydrží mnoho pro milovaného. Milovaný se raduje z lásky, která je obětavá. Křesťan se nepostí pro předpis, ale pro Ježíše. Půst nemůže být bez pokory a bez lásky.

(Pavel Kořenek)

Co se děje

➤ Křížové cesty:

rozpis pobožností Křížové cesty v Moravanech:

- všední den - pátek - přede mší sv. v 17.50 hod.

- neděle - v 17.00h:

- 10.3. - DĚTI

- 17.3. - MUŽI

- 24.3. - MATKY / ŽENY

- 31.3. - MLÁDEŽ

- 7.4. - RODINY S DĚTMI

- 14.4. - SENIOŘI

- Velký pátek - po obřadech (cca v 16.30) - STARŠÍ
MINISTRANTI

Želešice v neděli v 10:00

Nebovidech v neděli v 14:00 hod.

**Mše na popeleční středu: Želešice v 18:00 a Moravany
v 19:15.**

➤ **Duchovní obnova pro manželské páry:**

Opět po roce zveme manžele z našich farností na **postní duchovní obnovu pro manželské páry v karmelitánském klášteře v Kostelním Vydří**. Uskuteční se v termínu **4. - 7. dubna (čtvrtek večer - neděle) pod vedením otce Serafima Jana Smejkal**. Program začíná ve čtvrtek v 18:30 (příjezd a ubytování do 18:15) a končí nedělním obědem. Cena pobytu za 1 osobu je 1.365 Kč (ubytování a jídlo). Pokud by pro někoho byla tato částka neúnosná, lze zaplatit méně (kolik může). Na obnovu je nutné se **závazně nahlásit nejpozději do 15. března**, a to u manželů Šimových (tel. 723 670 670 Eva, 602 600 217 Jiří, e-mail: simova.e@seznam.cz). Těšíme se na setkání na požehnaném poutním místě!

➤ **Duchovní obnova:**

Letos neproběhne postní obnova v moravském kostele, ale srdečně všechny zveme na Postní duchovní obnovu s Vojtěchem Kodetem do minoritského kostela v Brně ve dnech 8. a 9. března 2019.

Postní duchovní obnova

s P. Vojtěchem Kodetem, ThD., OCarm. u Minoritů v Brně

Téma: pátek
Uvedení do postní doby 15.30 mše svatá
16.30 přednáška
po přednášce adorace

sobota
10.00 mše svatá
11.00 přednáška
13.00 Adorace
13.30 možnost svátosti smíření
14.00 přednáška
po přednášce adorace

8.a 9. 3. 2019

➤ **Večery chval:**

Přijďte se setkat s naším Pánem při Večerech chval v moravanském kostele, vždy v sobotu v 19 hodin v těchto termínech:

30. března

27. dubna

25. května

28. června

➤ **Tříkrálová sbírka 2019:**

Tři až šestadvacet králů v Želešicích

Je sobota 5. ledna. Co to znamená? To znamená, že je ráno v 8 hodin v naší kapliče na faře mše a že se tu sejdou všichni králové, které ten den v Želešicích máme, aby jim otec Mariusz dal požehnání před jejich cestou želešickými ulicemi a uličkami. Požehnání přijímáme a zbývá se pěkně nastrojít, rozdělit si pokladničky, cukříky, letáčky a křidu, s jejíž pomocí budeme roznášet požehnání do všech domů, kde nám otevrou. Netrvá dlouho a je tu osm nastrojených skupinek. Jsou tu ladovští králové, orientální mudrci, evropští šlechtici, zkrátka nejrůznější králové, na jaké si jen vzpomenete. Nejmladšímu je sotva sedm, nejstaršímu sedmdesát. Ostatně - pár fotek to může dokreslit. Podle předpovědi má dnes celé dopoledne a ještě kousek odpoledne pršet, tak snad jsme na to dobře vybaveni teplým podvlečením. Ještě mapky s vymezením kolednických tras, a jde se.

„Zdaleka je cesta naše, do Rajhradu mysl naše“ - tento verš zaznívá v tomto dni ještě mockrát. Kdo jej chce slyšet, tak otevírá dveře, srdce i peněženku. Vždyť výtěžek sbírky pomůže uskutečnit hodně dobrého, co zajišťuje rajhradská Charita – zastínění budov i zahrady

hospicu, nová lůžka a spoustu dalších menších i větších počinů. A na oplátku píšeme K+M+B+2019 na znamení, že jsme předali požehnání.

Jsme si jistí, že na nás tam nahoře jistě někdo myslí – i přes množství odjetých či nemocných domluvených králů je nás nakonec dost na 8 skupin, přšlo dohromady asi tak půl hodiny a zbytek dne je bezvětrí a docela příjemná teplota. A tak to snad letos ani nikdo neodstůně :-)

Jste zvědaví, kolik se letos vybralo? Krásných 49.173,- Kč. Všem upřímně Pán Bůh zaplať!

P.S: Letošní koledníci už „zaplaceno“ dostali. Čím? Divadelním představením v Blučině, muzikálem z dílny Ludka Strašáka – Jesus Christ Supermlád – o narození Ježíše, a o tom, co mu předcházelo. Musím říct, že to byla velmi milá a originální odměna. Těšíme se zase za rok!

(Zorka Rýpalová)

➤ **Víkend rodin v Osové Bítýšce 2019:**

Společenství manželů zve srdečně na tradiční víkend rodin, který se bude konat **17.-19.května 2019** na faře

v Osové Bítýšce. Bližší program a možnosti jak se přihlásit budou k dispozici od 17.března v kostele sv.Václava, případně v aktualitách na www stránkách farnosti.

➤ **Ohlédnutí za farním plesem:**

Milí spolufarníci, letošní Farní ples byl opět super! Rozhodně si pořadatelé zaslouží jen slova obdivu a chvály.

Už při vstupu jsme ocenili, že z řad mládeže jsou zde připravené okouzující mladé dámy a praví gentlemani, kteří nás nenechají bloudit sálem, ale s úsměvem přivedou každého k patřičnému stolu. Milé mladé dámy a praví gentlemani se pak proměnili v profesionální tanečnický a se záviděníhodnou lehkostí a úsměvem se ujali předtančení. Celý večer jsme se je na parketu snažili napodobit a...nic. Je pravda, že hrála krásná hudba a pestrá směsice skladeb byla příjemná nejen k tanci, ale i k poslechu. Hádanka večera pro nepřipravené zněla...odkud znám toho zpěváka? Koho

bolely nohy, spěchal se občerstvit nebo zvěčnit do fotokoutku. Někdo má krásnou fotku do rodinného alba. Někdo váhá, jestli nebyl vloni štíhlejší. A někdo se vyzdobil nabízenými doplňky a má radost, že má po letech na hlavě husté černé vlasy. Další radost přinesla samozřejmě tombola. Nevím, kde pořadatelé sehnali tolik cen, ale opravdu snad každý vyhrál aspoň něco. Obzvlášť ceny vhodné k jídlu a pití rozhodně potěší, že? A co teprve kvalitní hnůj z Nebovid! Mohla bych ještě pokračovat pochvalou moderátorky, nápadité výzdoby sálu, inspirativního argentinského tanga, adrenalinového parkuru. Milí moravanští, jste úžasně šikovní, nic nám nechybělo!

Ráda bych taky poděkovala Otcí Mariuszovi, že si nejen našel čas na milé úvodní slovo, ale že naše sesterské farnosti neúnavně povzbuzuje ke sblížování a společnému prožívání radostných chvil. Tak, ať je jich i letos co nejvíc.

(Pavla Machová)

	<p>➤ Pěší pouť mužů 2019: Pěší pouť mužů k Panně Marii Pomocné do Zlatých Hor (budeme putovat z Olomouce) se uskuteční od 12. (středa ráno) do neděle 16. června. Všichni muži jsou zváni.</p>
<p>Z biskupství</p>	<p>- Nový generální vikář brněnské diecéze Brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle jmenoval nového (od roku 1990 v pořadí třetího) generálního vikáře brněnské diecéze. V pondělí 4. února 2019 slavnostně uvede do tohoto úřadu svého pomocného biskupa Pavla Konzubla. Při této příležitosti jsme otci biskupovi Pavlovi položili pár otázek:</p> <p>Před třemi lety jste se stal biskupem, nyní přijímáte novou významnou roli v životě církve. Jak se liší Vaše pocity tehdy a nyní? <i>Podstatně. Je totiž nejen teologicky, ale i pocitově něco jiného přijmout biskupské svěcení a získat tak plnost svátosti kněžství, nebo dostat více práce a odpovědnosti. To první se týká spirituality, a to druhé praktického úkolu v diecézi. Na druhou stranu ale obě skutečnosti většinou kráčí ruku v ruce. Když se Ježíš ptá Petra, zda ho miluje, a on souhlasně odpoví, tak vždy dostane nějaký úkol, nějakou práci. A tak asi ne náhodou se v Direktoriu pro pastýřskou službu biskupů píše, že pomocný biskup je zpravidla jmenován generálním vikářem nebo alespoň vikářem biskupským.</i></p> <p>Co pro Vás znamená služba generálního vikáře brněnské diecéze? <i>Brněnskou diecézi mám rád a jsem zde doma. Proto bych chtěl, aby pro ni byla moje role generálního vikáře</i></p>

skutečnou službou. Bude to znít možná lacině, ale rád bych parafrázoval jeden reklamní slogan slovy: „Spokojený farář, náš cíl.“ Spokojenost je totiž nakažlivá a přenosná, takže pokud je spokojený farář, tak je šance, aby byli spokojení i jeho farníci. Právě k tomu bych v této službě rád přispěl, a proto prosím i o modlitbu.

Jaké první konkrétní úkoly či kroky jste si stanovil?

Jsou to tři kroky. Nejprve bych se rád více seznámil s děkanáty diecéze, které ještě detailně neznám. Dále bych rád inicioval pastorační zmapování farností tak, aby byl jasnější obraz o jejich situaci a potřebách do budoucna a podle toho bylo možno učinit vhodné kroky. Do třetice bych se rád aktivně připojil k iniciativám otce biskupa Vojtěcha a podporoval pravidelné formy modliteb za naši diecézi.

Jste známý svým smyslem pro humor a často citujete svého oblíbeného spisovatele G. K. Chestertona. Napadá Vás i nyní nějaký jeho vhodný citát?

„Jestliže nás humor nepřiměje, abychom se pozastavili nad svou hloupostí, nekoná svou práci.“

(Martina Jandlová)

- 29 let biskupské služby otce Vojtěcha

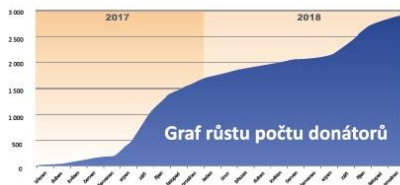
Brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle byl jmenován třináctým diecézním biskupem **14. února 1990** papežem Janem Pavlem II. ve svých čtyřiceti třech letech. Biskupské svěcení přijal v katedrále sv. Petra a Pavla 31. března 1990.

V těchto dnech se tak stává nejdéle sloužícím sídelním biskupem v dějinách brněnské diecéze od jejího založení v roce 1777.

PULS:

6 893 642 Kč
DAROVÁNO V RÁMCI 9 789 PLATEB

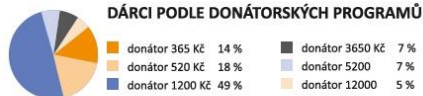

NEJŠTĚDŘEJŠÍ DEN **14. 11.** / 321 609,- Kč

PRŮMĚRNÝ DAR **2 260 Kč**

TOP 10 FARNOSTÍ DLE POČTU DONÁTORŮ

Blansko	141	Brno-Řečkovice	50
Dolní Bojanovice	135	Brno-Bystrc	45
Brno - sv. Tomáš	107	Kunštát na Moravě	45
Podivín	71	Hustopeče u Brna	44
Drnovice	54	Šlapanice u Brna	44

Zveme vás do

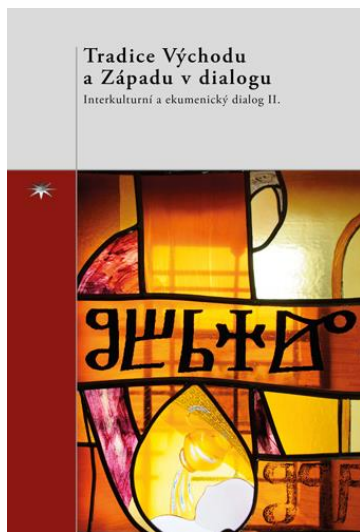
WWW.FOND.BISKUPSTVI.CZ

VELKÉ RODINY
MALÝCH DÁRCŮ

Název díla: Tradice Východu a Západu v dialogu III.

Autor: Jean-Claude Larchet, John Meyendorff, Hugo Rahner, František Dvorník, Giacomo Morandi

Pokud by se nás někdo zeptal např. co je to mezináboženský dialog, co znamená ekumena, jak je vnímán papežský primát na Východě, v jaké době a z jakého důvodu se Východ a Západ „rozešli“, jaké světce Východu známe, v čem se liší tradice Východu a Západu... Dokázali bychom spolehlivě odpovědět?

Tato publikace, jež je pro všechny její autory typická metodologickým přístupem studia otázek vztahů Východu a Západu, nám umožňuje sledovat směřování a konfrontaci ke vzájemnému obohacení. Otevírá tak horizont dialogu náboženského myšlení. Hlavním předmětem studia jsou přístupy významných osobností teologie Východu a Západu, které svébytným způsobem vtiskly podnět ke studiu křesťanských tradic.

Pojďme si přiblížit ve zkratce pohled Východu a Západu na zásadu apoštolské posloupnosti tak, jak ji v této publikaci naznačuje František Dvorník.

Zdůrazňuje ve svém příspěvku, že v Africe, Galii a ve Španělsku byl Řím vnímán jako velmi prestižní město už od nejranějších dob pokřesťanštění těchto provincií. Bylo tomu tak jistě proto, že první misionáři, kteří do zmíněných oblastí přišli, byli vysláni z Říma. Řím byl

	<p>vnímán jako sídelní město císařů, byl hlavním městem říše. Mladé církve z těchto oblastí měly velikou úctu ke sv. Petru, jako zakladateli biskupského stolce v Římě, a tak i k jeho nástupcům. Na Západě tak byl jen jeden biskupský stolec, který o sobě mohl prohlašovat, že byl založen apoštolem – Petrem.</p> <p>Na Východě se dívali na otázku apoštolského původu biskupských stolců naprosto odlišným způsobem. Tam bylo významných biskupství, která byla založena apoštoly, několik – Jeruzalém, Alexandrie, Antiochie, Efesos. Z toho důvodu nezapustil na Východě princip apoštolského původu v organizaci církevního uspořádání tak hluboké kořeny a dominující tam zůstávala zásada přizpůsobení správní struktury říše.</p> <p style="text-align: right;"><i>(Michael Ruschka)</i></p>
<p>Rozhovor</p>	<p>Tentokrát přinášíme rozhovor s Oldřiškou Langáškovou</p> <p>Jak ses dostala k organizování tříkrálové sbírky v naší farnosti?</p> <p><i>Před dvaceti lety jsem si před vánočními svátky pročetla časopis Misionář malomocných a velmi mě zaujala informace, že stačí 150,-Kč na to, aby byl zachráněn člověk v počátečním stádiu malomocenství. Děti z farnosti přijaly s nadšením, že bychom společně vyšli na Tři krále koledovat. Vybralo se tehdy přibližně 9500,-Kč a celý výtěžek jsme odeslali na účet Likvidace lepry. V dalším roce již byla vyhlášena celostátní tříkrálová sbírka, tak jsme v moravanské farnosti plynule navázali. Jenom se mi tím potvrdil biblický verš, že máme konat dobré skutky, které nám Bůh připravil....</i></p>

Jak se proměnila podoba tříkrálové sbírky v průběhu dvaceti let?

Během této doby se počet obyvatel v Moravanech více než zdvojnásobil a pro několik skupinek dětí z farnosti by bylo náročné navštívit každou domácnost. V prvních letech se do sbírky zapojovali převážně děti a mládež z farnosti a výjimečně se připojili i jejich kamarádi z nevěřících rodin. Již několik let zveme na tříkrálové koledování i děti z moravanské školy a pokaždé mě překvapí jejich nadšení. V letošním roce se přihlásilo celkem 54 dětí a vytvořily 17 skupinek. Každým rokem zažíváme také vstřícnější spolupráci se zástupci školy i obecního úřadu. V posledních letech otec Mariusz slouží začátkem ledna mši svatou za všechny koledníky a dobrodince a celé obci vyprošuje Boží požehnání.

Co považuješ za největší přínos tříkrálové sbírky kromě finančních darů?

Koledníci, ale i jejich rodiče, kteří nejsou věřící nebo církev znají jen okrajově, mají příležitost s ní udělat osobní zkušenost. V loňském roce mi jedna maminka sdělila, že i když v Moravanech bydlí řadu let, cestu do kostela našla poprvé díky svému dítěti. A velmi často mnozí poprvé přijímají kněžské požehnání právě při této příležitosti. Koledníci jsou většinou děti a je velká naděje, že i jako dospělí budou jednou nezištně sloužit – nejen potřebným ve svém okolí, ale především ve vlastní rodině. Děti bez rozdílu vyznání velmi oceňují laskavé přijetí a ještě po letech si ho velmi dobře vybavují. Mnozí farníci možná ani netuší, jak jejich pohostinnost děti inspiruje.

Jak Tě osobně obohacuje tříkrálová sbírka?

Nedokážu to přesně popsat, ale pokaždé mě naplní zvláštní tichá radost a hodně dlouho mě neopouští. Každým rokem mě vždy mile překvapí zájem dětí, často se přihlásí i mládež, která již dávno nenavštěvuje moravskou školu. A pokaždé mě naplňuje velký pocit vděčnosti za všechny, kteří koledníky doprovázejí – mládež, mladé maminky i tatínkové. Mnozí z rodičů po skončení koledování vytvářejí doma pro koledníky hřejivé zázemí, protože je dětem spolu dobře a nemohou se rozloučit. A co mě opravdu velmi těší, že děti už nyní objevují radost ze služby. V loňském roce koledníkům v jedné rodině nabídli čerstvé palačinky. Asi devítiletá holčička (coby koledník) z toho byla tak nadšená, že to vyprávěla všem svým kamarádkám. Jedna z nich se rozhodla, že v letošním roce pro koledníky také nachystá pohoštění. A hezky to také zdůvodnila: „Také bych chtěla, aby koledníci měli radost, že i v našem domě měli nachystané palačinky.“

(Pavel Kořenek)

Pro děti (a rodiče)

Dva kluci se perou po vyučování náboženství na prostranství před kostelem. Nová katechetka řekne káravě staršímu z nich: „Styď se! Copak jsi zapomněl, co jsme právě probírali? Miluj svého bližního, jako sám sebe!“ – „To ale není můj bližní,“ odpoví jí kluk, „___ __
____ _“

(Pro dokončení vtipu je třeba, abyste doplnili do políček písmena. Která? Zodpovězte níže uvedené otázky vycházející z úryvků evangelia. Dále se zaměřte na tučně vytištěné slovo, které bylo součástí správné odpovědi. Písmena, jejichž pozice v těchto slovech je

označena číslem v závorce, vepisujte postupně na linku na konci vtipu.)

Mt 6, 1-6.16-18 (Popeleční středa)

1. Co je to synagoga? Židovské **náměstí**, nebo židovský **kostel**? (4)
2. Co je to almužna? Dar pro **potřebné**, nebo **daň**? (2)
3. Pokrytec se „chová **jinak**, než doopravdy smýšlí“, nebo „se rád **předvádí**“? (1)
4. Kdo nemá vědět o skutcích tvé pravé ruky? **Levice**, nebo **pravice**? (2)
5. Jak to říkal Pán Ježíš? **Sám pravím vám**, nebo **amen, pravím vám**? (2)
6. Nemáme na sobě dávat znát, když držíme **půst**, nebo když máme **radost**? (2)

Luk 15, 1-3.11-32

7. Jak se stavěl Ježíš k hříšníkům? **Jedl** s nimi, nebo se jim **vyhýbal**? (1)
8. Co udělal marnotratný syn ve svém srdci, **obrátil se**, nebo **zatvrdil**? (2)
9. O co se bál otec? Že syn **promrhá** majetek, nebo se mu **ztratí**? (3)
10. Co udělal otec, když se vrátil jeho syn jako chudšas? **Potrestal ho**, nebo měl **radost**? (2)
11. Co cítil starší spořádaný syn po návratu bratra? **Závist**, nebo **štěstí**? (6)
12. Jakou vlastnost ukázal otec obou synů? **Spravedlnost**, nebo **milosrdenství**? (6)

(Terezie Vařeková)

Josef se narodil do královského rodu Davidova. Informací z jeho života není mnoho, ale o tom, že byl mužem spoléhajícím na Boha a spravedlivým ve svém jednání, není pochyb. Josef se stal povoláním tesařem, byl obyčejným člověkem, kterého si ale Bůh povolal jako snoubence Panny Marie a pozemského otce samotného Ježíše.

Josef vynikal svojí pevnou důvěrou v Boží vedení. Když Marie počala z Ducha Svatého, Josef, který si myslel, že Marie čeká dítě s jiným mužem a nechtěl ji vystavovat ponížení a hanbě, se rozhodl od ní odejít. Ve snu se mu však zjevil anděl a pověděl mu pravdu. Josef ani na chvíli nezapochyboval, neváhal a přijal toto Boží slovo. Stejně tak učinil, když mu bylo řečeno, aby vzal Marii a vydal se do Egypta. Řídil všechna svá rozhodnutí podle Boží vůle a pokorně přijímal vše, co mu Bůh vkládal do srdce.

Josef, ačkoli nevystupuje v Bibli příliš do popředí, je nesmírně důležitou součástí Svaté rodiny. Jako hlava rodiny to byl on, kdo činil důležitá rozhodnutí a kdo musel jednat rychle, ale také rozvážně v těžkých chvílích, které Marii a Josefa potkávaly. Bůh mu svěřil svého Syna! Josef plnil roli otce s naprostou oddaností Boží lásce a spolu s Marií tvořili opravdovou jednotu s Bohem uprostřed nich.

Z biblických pramenů můžeme soudit, že Josef zemřel někdy v době Ježíšovy dospělosti. Josef umíral

v blízkosti Ježíše, ne-li přímo v jeho náručí. Proto je nazýván patronem dobré smrti.

Josef byl také jmenován patronem celé církve, je ochráncem rodin, manželů i dětí.

(Magdalena Šimová)

Slovo papeže Františka k vatikánskému summitu o ochraně nezletilých

„Nastal čas, abychom společně pracovali na vymýcení zla zneužívání dětí,“ řekl papež František při mši, kterou skončil summit na ochranu nezletilých v církvi. *„Musíme zvážit všechny hodnoty, které jsou ve hře a najít mezi nimi správnou rovnováhu a poskytnout jednotné směrnice pro*

celou církev. Je třeba se vyhnout dvěma extrémům – hledáním spravedlnosti za každou cenu, kterou vyvolává vina za minulé chyby a tlak médií a na straně druhé je třeba se vyhnout také tomu, že se budeme ze všech sil bránit a nedokážeme reflektovat příčiny a následky těchto závažných zločinů,“ prohlásil Svatý otec... (více na www.cirkev.cz).

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Magdalena Šimová, Terezie Vařeková, Pavel Kořenek, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.